

Kesäyön taikaa

Vihdoin saapui kesä, ja vielä tämä helle kaupan päälle. Tai siis helle vielä tällä hetkellä sunnuntaina, kuka tietää sanoa säästä torstaina. Alkukesäkuun viileät päivät, ja hallaiset yöt viivästyttivät vuodentulon kasvua pari viikkoa, mutta jo viikon jatkunut lämmin kausi, leutoine hämyisine öineen saa luonnon taas kukoistamaan.

Viileydestä huolimatta on Ullavanjärven rannoille saapunut harvinaisia vieraita. Pari viikkoa sitten kuului järveltä oudon matalaa huhuilua, ja tosiaankin äänen alkuperää selvitetessä paljastui sen aiheuttajaksi kaulushaikara; *Botaurus stellaris*, Lintukirjan mukaan kyseessä on erittäin harvinainen, vain kaakkois-Suomessa tavattava suurikokoinen kaislikkolintu. Toinen lintuharvinaisuus näillä seuduilla on satakieli, jonka laulua on myös viimeisimpien kesäpäivien tyyneydessä päässyt kuuntelemaan. Tosin itse lintua näkemättä voi kyseessä olla myös jokin toinen yhtä taitava laulelija, mene ja tiedä. Kaiken kaikkiaan tämä uusi kaupunkiluonto houkuttelee monenlaisia vaeltaajia. Lintukirjasta niiden laji ja henkilöllisyys on kai tulevaisuudessakin tarkistettava.

Takavuosina, aikana ennen kaupallisia radiokanavia ja nykyisin läpi yön jatkuvia lähetyksiä vaikutti sellainenkin kanava kuin Radio Mafia. Päivisin kanava lähetti viihteellistä ohjelmaa lähinnä nuoremmille ikäluokille. Öisin kanavalla lähetettiin klassista musiikkia aamuun saakka. Eräänä myöhäisenä kesäiltana kauan, kauan sitten, ihmettelin muutoin täysin hiljaisessa kesäyössä kuuluvaa epämääräistä hälyä. Ulkona selvisi että metsän takaa, noin 300 metrin päässä pauhasi päälle unohtunut radio klassista musiikkia täysillä tyyneen kesäyöhön. Edellisenä päivänä oli samalla paikalla tehty polttopuita äänekkään klapi-koneen ääressä, radion pauhatessa täysillä radio Mafian ohjelmaa, ja illan tultua oli radio unohtunut päälle. Ensimmäinen reaktio oli tietysti ärtymys häiritystä yöunesta, mutta samalla hetkellä alkoi tuo musiikki kuulostaa lähes taianomaisen komealta kaikuessaan muutoin niin hiljaisen maiseman hämärään. Istahdin portaille ja aloin tosiaan kuuntelemaan konserttia pitkäksi toviksi. Teokset joita tuolloin kuulin ovat jo unohtuneet, mutta taiteellinen vaikutelma, kymmenen pistettä jäi iäksi mieleen.

Taiteellisesta annista saatiin nauttia ullavassa, kaikesta huolimatta, tänäkin kesänä. Tietysti paikallisuus oli hakusalla esiintyjien kirjossa, mutta näinhän on ollut aina ennenkin. Ensimmäisten kulttuuriviikkojen järjestämiseen ryhtyminen oli aikoinaan rohkea veto pienen kunnan resursseilla, tarkoitus ei varmaan ollutkaan kilpailla naapuripitäjien juhlien kanssa. Pienessä pitäjässä panostettiin onnistuneesti pienimuotoisiin kursseihin kuvataiteen ja musiikin alalla, sekä yhteen isoon konserttiin, mikä vetosi yleisön ja julkisuuden huomioon. Tänä vuonna oli järjestetty myös öljyväritöitä vuosien varrelta näyttely Ylikylän nuorisoseuralle. Hyvä niin, mutta tila olisi pitänyt varata ennen tapahtumaa. ”Sopu sijaa antaa” toteutui kuitenkin tällä kertaa, ja kesäbingon pelaajat saivat myös taide-elämyksiä pelin lomassa.

Kaustisen kansanmusiikkijuhlat, eli millä folk tms. hömppänimellä ne nykyisin tunnetaan, rahastaa yleisöään tänä vuonna kyllä kyseenalaisen korkeilla lipunhinnoilla. Aluelippukin tuntuu alennuksien jälkeenkin kohtuuttoman kalliilta. Lipputulaja tärkeämpi vaikutus festivaaleilla on paikalliselle liike-elämälle tuleva hyöty ”Festivaalihintojen” muodossa. Jotain tästä hyödyistä voisi käyttää festivaalien lisätukeen, hyöty olisi molemminpuolinen turvatun tapahtuman järjestämisen muodossa. Tietysti festivaalien koko konsepti kaipaisi uusia tuulia, mutta se on kokonaan toinen juttu.

RAUNO NIIRANEN
rauno.niiranen@suomi24.fi